

Voi, cari sunteți normali și aveți spiritul binevoitor, sprijiniți pe surdo-muți — ce vor să se ridice prin munca lor — cumpărând un ziar. Acest ziar are de scop susținerea șomerilor surdo-muți.

UNICUL ORGAN PEDAGOGIC AL SURDO-MUȚILOR DIN ȚARĂ

Director: V. DIMITRIU-LEORDA || Redacția: Str. D-r. ION ATANASIU No. 1 București 6

1877—1933

La 28 Noembrie cr. se împlinesc 56 de ani dela asaltul asupra Cetății Plevna. Amintirea acestui act gloriois, care a pregătit victoria de la Mărășești, primește în sufletele noastre sentimentul încrederii în noi de popor liber și stăpâni peste ținuturile românești.

Să ne servească această zi de îndbold spre înălțare, **UNITI PRIN MUNCĂ**, să realizăm destinele Poporului românesc, în avânt înainte spre eucerirea infinitului!

C. P.

Poetul, care va muri crisoare fără răspuns

Când se înalță sus aninul
rupându-și mugurul în cer,
cerșindu-și stropul de lumină
cuvinte curg și fără rimă:
vezi sală nouă și pentru scrimă.

Povestea nouă începută,
o poezie modernistă
în care piept se frânge aur
străfulgerând bogată soartă
îți iese gândul pe o poartă,
și ai rămas poet cu duhul
te fugeră condeiul, stuhul,
te 'nvăluie în giulgiu morții, —
și trage zar pe haina sortii.

Și tu poet murind în taina,
îngălbenind un manuscris:
un cerșetor și un proscris,
pe-o școică plină de rugină
ascultă o melodie fină.

Virgil Treboniu

Caricatura zilei

?!...

Note pedagogice

Sculptura în educația surdo-muților

Incontestabil, cultivarea artelor în educație are cea mai mare importanță. A cultiva artele înseamnă a cultiva frumosul. Și din momentul ce frumosul se confundă cu tot ce poate realiza omul mai bun pe pământ, își închipue atunci toți apoloștii educației, că prin cultivarea artelor se tinde spre idealul educației, spre adevărata creștere a omului.

Pentru un tânăr normal, cultivarea oricărei arte contribuie la dezvoltarea simțămintelor nobile. Omul are născut acel simț de atragere pentru tot ce prezintă frumosul. De exemplu: cui nu-i place muzica frumoasă? La farmecul unui sunet plăcut, care pătrunde prin ureche și străbate până la inima celui ce ascultă, este accesibil oricui. Chiar bețivanii indobitociți, îi vedem plângând sau jucând de bucurie, când aud un cântec plăcut, sau teatrul reușit. Cine ră-

mâne indiferent în fața unei scene jucată cu artă? Arta teatrului are darul de a da spectatorului impresia directă, care se apropie cea mai mult de realitate. Scenele variate, timbrul vibrant al unui tragedian sau glumele picante ale unui comic, sunt intr'adevăr de un nemişcitur efect educativ. Teatrul în genere, îl putem socoti ca o artă a artelor, suveran peste toate celelalte.

Astfel, cultivarea artelor sunt mijlocul cel mai eficient în educație. Este destul ca una dintre ele să-și găsească ecou în sufletul copilului, ca prin cultivare să capete drag de ea și s'o desvolte, ajungând să devie un adevărat explorator al ei.

Dar reflectând asupra educației surdo-muților, pe care îi știm că n'au la îndemână toate aparatele de percepere. Se poate, de exemplu, muzica să fie de folos în educația lor, când ei nu aud, și din

momentul acesta nu pot să simtă frumusețea sunetelor? Sigur că aceasta nu poate servi nici ca mijloc de atingere a cordelor sufletești, pentru a face din surdo-mut omul sensibil și doritor pentru frumos, nici pentru a-l pregăti pentru această profesiune. De această artă în viața lor nici nu poate fi vorba, atâta timp cât le lipsește aparatul auzului și al grănilui.

Acelaș lucru și cu teatrul. Dacă un surdo-mut, așezat în fața scenei, înțelege ceva din desfășurarea spectacolului, aceasta o face numai prin deducție, ajutor de organul vederii. El însă înțelege incomplet sau greșit desfășurarea, așa că cultivarea acestei arte nu-și găsește ecoul să-și împlinească efectul educativ complet. Surdo-mutul rămâne în mare parte indiferent, fiindcă n'a auzit,

(Continuare în pag. II-a)

La noua lege școlară

La apariția acestor rânduri, câteva zile mai târziu parlamentul își va deschide ușile, activând pentru fericirea sau nenorocirea diferitelor categorii de oameni.

Printre acestea, categoria surdomuților, ca niște minoritari pașnici și negălăgioși, în mare multime a majorității, cer dreptul la viață luminată, nu însă dominantă.

Intre minoritatea noastră a surdomuților și majoritatea ce o formează normalii nu există deosebiri de rasă, religie, etc. dintr-o parte este legătura de sânge în toată puterea cuvântului.

Că suntem minoritari fizici, nu din vina noastră, suntem o creație a majorității, care au uitat legile sfinte ale naturii și nerespectarea lor, pedeapsa, ca o consecință a acesteia, datu-ne-a nouă fiind.

În virtutea acestui fapt, cerem dreptul pentru noi de a fi declarați majoritari, prin obligativitatea de drept și de fapt a învățământului public pentru surdomuți.

Legea d-lui ministru Gusti, sistată în cartoanele senatului, nu are în cuprinsul ei obligativitatea dreptului de cultură și educație al surdomuților. Cerem deci ca onorații domni senatori, să prefacă cererea noastră într-un articol de lege, aducându-i la realitate, pe cei ce ne-au răpit acest drept.

În coloanele acestei gazete, precum și'n rapoartele Asociației profesorilor medico-pedagogi din țară s'a adus la cunoștință opiniei publice din țară, dorințele surdo-muților de a a-

vea dreptul la cultură, precum și crearea unui corp de profesori speciali pe lângă institutele acestora.

Pe această cale, rugăm Asociația profesorilor medico-pedagogi, să intervină cu autoritatea ei pe lângă forurile competente pentru legiferare.

În reforma ce se va aduce învățământului să se menționeze:

a) Obligatorietatea învățământului surdo-muților.
b) Obligatorietatea susținerii materiale a comitetelor institutelor de surdo-muți printr-o subvenție cu o cotă anumită de către comitetele școlare județene și comunale, repartizându-se jufele la institutele existente.

De pildă: din totalul veniturilor anuale ale comitetelor școlare județene și comunale să se fixeze o cotă pentru susținerea acestor școli.

c) Să se organizeze sistematic atelierile acestor institute pentru a da maximum de folos material și intelectual.

În chipul acesta se dă o mână de ajutor unor suferinzi, care nu cerșesc milă ci dreptul de a trăi prin propriile lor forțe.

Lipsa auzului a fost socotită până acum, ca semn sigur al cerșetoriei și sclavajului, pus în sarcina surdo-muților.

Nu! Nu este adevărat!...

Cerem, educație și cultură pentru a ne asigura viața prin propriile noastre forțe!...

Apelăm la prietenii surdomuților, să se mobilizeze să determine legiuitorii pentru legiferarea cererii drepte de mai sus.

ORIGIN FOCȘĂNEANU

Continuare din pag. I

și totodată nu-i folosește în viața practică, fiindcă oricâtă dragoste ar avea pentru teatru, cu defectul lui nu-l poate profesa niciodată.

Rămâne atunci să vedem, la care dintre arte pot fi accesibili surdo-muții?

Pentru surdo-muți, artele cele mai apropiate de înțelegerea și folosul practic, sunt cele care depind numai de vedere. Intre acestea, cele mai educative sunt pictura și sculptura.

Pictura, aceasta se prezintă mai puțin ușoară, fiindcă efectul ei nu este așa de sigur. Cel ce se cultivă prin această artă, are nevoie de o pregătire mai lungă, la care trebuie să intervină și ascultarea. Apoi, pictura în adevarată componentă, prețuind-o după efectul variat al culorilor și impresiilor multiple ale naturii complică situația. Ea devine atunci cu greu de cultivat în sufletul surdo-mutului.

Cu sculptura se schimbă lucrurile. Deși această artă e mult mai grea de realizat, totuși ea nu complică atât de mult înțelegerea surdo-muților. Fiindcă sculptura este unilaterală, ea prezintă natura numai dintr'un singur punct de vedere, al formei plastice, devine cea mai

accesibilă artă surdo-muților. Este caracteristic cum de surdo-muților le place mai mult decât normalilor sculptura. Explicația reiese din faptul că pe când normalul privește o operă de sculptură cuprinzând-o dintr'odată cu toate simțurile în mod superficial, surdo-mutul o cuprinde numai cu simțul vederii și o supune la un riguros studiu al formei. Această atenție concentrată numai într'un punct, dezvoltă simțul artistic și face să vedem pe surdo-muți în general cu aptitudini pentru sculptură, unii dintre ei, care au avut posibilitatea să-și cultive talentul, să ajungă cei mai mari sculptori ai omenirii, cum de exemplu este artistul austriac surdo-mut Agostino Ambrosi.

De aceea insistăm în relevarea noastră și cerem ca sculptura, care are așa covârșitor efect în viața surdo-muților, să devie obiect principal în educația acestora.

Dacă în școlile de surdo-muți s'ar preda sculptura de către artiști sculptori cu pregătire pedagogică, atunci școala ar ajunge să realizeze atât creșterea sufletească, floare rară azi, cât și pregătirea surdo-muților pentru un folos practic.

V. DIMITRIU-Leorda

Noi, stricați?

de R. Fresquet

Tr. de Natalia Botez

Jos... spre est, de cealaltă parte a frontierei Alsaciei și Lorenei, Hitler dictatorul, sigur pe încrederea ce ia făcut-o poporul său, urmărește fără slăbiciune și nici milă, executarea programului său dictator. Lui îi trebuie o Germanie la fel cu ideile sale, conceperea și tot ceace face obstacol la puternica sa autoritate, trebuie să fie condamnat.

Decrete după decrete, succes... antisemitism, disolvări de partide etc... Ultimul de curând, e acel de sterilizare.

Sterilizare! Doctorul Toulouse, mare specialist de maladii zise profilactice, ne explică într'un larg articol apărut în „Oeuvre”, sensurile și avantajele acestei operații chemate a reda mari și bine-făcătoare servicii, umanității. Cu ea se va face dispariția progresivă a maladiilor ereditare: tuberculoza, sifilisul, etc.

În altul, sterilizarea aplicată indivizilor atinși de turburări mintale, nebunilor, imbecililor, idiotilor, cretinilor, etc... va avea pentru efect în cazul unde ei contracțează mariaj, de a le rădica posibilitatea de a procrea o progenitură care ar putea moșteni defectele paterne sau materne.

Totul este bun și pentru că doctorul Toulouse este partisan convins al decretului Hitlerian, noi nu putem decât să ne închinăm înaintea rașonamentului acestui om de știință înaltă, plasată în lumea medicală.

Dar, vai, în lista așa de lungă de cei cu defecte, unde le făgăduiește sterilizarea, figurează și cuvântul: surdo-muții!

Intr'adevăr... noi stricați? Fi-ai găsit!

Da, însă este chestia, de a reda sterili indivizii recunoscuți ca putând procrea copii, destinați a deveni surzi, nați devreme sau mai târziu, sau mai bine de sterilizat surdo-muții ei însăși?

În primul rând va trebui să fie un profet, pentru a prezice unși persoane care va da naștere unui copil, că va fi atins de surdo-mușenie.

În al doilea caz, aceasta

se va face în jurul lumii multe care va voi să-i ia posibilitatea de a-și creia o familie.

Surditatea, poate ea fi clădită în domeniul maladiilor ereditare? Nu! Acei cari vor putea afirma contrariul, n'au decât să se dea la o anchetă, în diverse societăți mute. Acolo, ei vor vedea surdo-muți, fericiți de a fi părinții unui copil, băiat sau fată, cu cea mai perfectă constituție, atât din punct de vedere fizic, cât și moral.

Ca exemplu, se pot cita: Helène Detchebarne, Lucie Graff, Fernande Montenet și Albert Amnès, sunt aceia nebuni? Imbecili? Cretini? Nu! Nu-i așa că dacă controlăm, toți sunt născuți din părinți surdo-muți?

Surdo-muții, stricați? S'a cam mers prea departe dându-se acest titlu nemeritat, când în toate națiunile de pe glob, se întâlnesc din clita surzi, titulari de diplome de ingineri, cu brevete de inventatori, când mulți alții în fine, ocupă în societate un grad pe care mulți cari aud, normali fiind, nu pot să-i ajungă.

Koeklin, Manduit, Janio, Rubens-Albens, Laujer, Belais, Morel, Donadieu, etc., veți accepta voi, de bună voie, ca cineva să vă înfigă în carne, acul unei seringi, sterilizante?

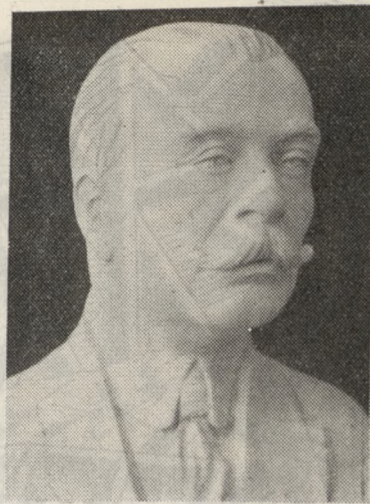
Hitler, însuși, a binevoit să recunoască meritul surdo-muților, acordând ia câțiva din ei misiunea de a completa înalte funcții a comisariatului din Reich.

Această nominație, care va entuziasmat pe directorul nostru, pe punctul de a-l face să strige, bravo Hitler! va fi ei menținut? Ce vor zice acum, că sunt condamnați cei 100.000 de surdo-muți din Germania, după ce vor jura Cancelarului Imperiului, o recunoștință eternă? E departe de acolo lovitura ca să ne exprimăm încă. Noi suntem curioși de a cunoaște reacțiunea pe care aceasta o va produce, cum frații noștri din Germania, vor primi acest lucru? Așteptăm!

Evident, chestiunea nu vizează direct surdo-muții

francezi și Dumnezeu vrea ca guvernământul nostru, chiar dacă întemeiază sterilizarea, nu va inscrie pe surdo-muți pe lista condamnaților! Dacă nu, vom ști a ne apăra!

Dacă am scris acest articol, este pentru ca poporul francez să poată auzi, prin propria noastră voce, că noi suntem oameni, sănătoși, viguroși, inteligenți și că noi nu vom accepta ca altul să ajute cu o piatră mai mult la peretele prejudecăților care ne separă de o lume în care noi, avem totuși drept de a trăi. Drept legitimat, pe care ni-l conferă decretul Convenției.

D-rul Al. Costiniu Senior de V. D.-Leorda

E TOAMNA

Acum, când copacii își desbracă frunzele ce ne-au umbrit, când soarele ne arată mai economicos razele sale călduroase, când ploile reci abundă apele curgătoare și zilele se micșorează, iar nopțile și-au prelungit dominațiunea excesivă îngăduind celor cari vor să muncească progresiunea noilor idei în domeniile activității omenestii.

E toamnă! În adâncul sens al cuvântului, este epoca renașterii muncii, reînvierea omului și a individualității sale naturale, după luni de vacanță. Zile de muncă și zburcium sufletesc străbat piepturile tuturor oamenilor, luptând cu convingerea că în actualele împrejurări este angajată însuși esența spiritului său uman „omul”.

Epoca de muncă, impusă de societate și pentru copilul care pornește la școală pentru a-și găsi un mediu favorabil să se purifice, să idealizeze viitorul, să-și dezvolte personalitatea sa în vederea unirii idealului cu aplicarea practică de mai târziu, în dezvoltarea culturii și bunului simț omenesc. Sosirea acestui anotimp, nu poate și nu trebuie să pară fără interes și nici lipsit de actualitate, trebuind să ne bucurăm de toate bunurile ce ne sunt rezervate. Iar pentru a primi și a asimila aceste bucurii de către toți factorii comuni ai

intregii societăți, sunt necesare facultăți sufletești capabile, cari să se evidențieze, să se impună cu toată plenitudinea și varietatea lor morală, să putem fi valorificați și să trăim din plin bucuriile vieții.

Atunci se va putea dezvolta și cultiva în toată extensiunea posibilă zestrea naturală a sufletului omenesc, și în special a semenilor, cari soarta s'a abătut aspru asupra neînsemnatelor lor ființe, creindu-i lipsiți în măsură absolută de un întreg domeniu al organelor de percepere, al sensibilității: Surdo-muții, etc. Sărmanii! privați de atâtea posibilități vitale și sărăciți în ființa lor sufletească, sunt dornici de a munci, de a se cultiva după normele impuse de societățile occidentului civilizate. Toți oameni de bine și toate energiile ar trebui coalizate, ca în unire, să creeze și pentru dânsii norme pentru o viață mai plăcută, scoțându-i din promiscuitatea acută în care se zbat. Să nu le sădăm în suflete ură și gândul prea posibil de răzbunare, ci dorul de muncă și dragostea de țară și neam. Să simtă și ei că de și sunt năpăstuiți de soartă, totuși au găsit sublima compătimitate și încurajare pusă în practică și valoare de însăși omul.

Este compensator, logic și echitabil.

I. M. Dragomirescu

DEMUTIZAREA...

de prof. Const. Gh. Vultureanu

XIII

Predarea cuvântului pata. Se face verificarea cuvintelor învățate: pa! papa și tata. La verificare se va avea în vedere atât articulația cât și semnificația.

Convinsi de buna executare a elevilor, după verificare, trecem la noul cuvânt, ce ne-am hotărât, a il da.

Elementele componente ale noului cuvânt îl sunt deja cunoscute surdomutului.

Exercităm la început pa și ta, separat, apoi unit.

După ce ne-am convins de corectitudinea articulației, cerem elevilor să scrie la tablă ce-am vorbit, mare și frumos. În timp ce unul scrie la tablă, ceilalți scriu pe plăci.

Intrebăm ce însemnează acest cuvânt. Cu siguranță că, nici unul nu va ghici semnificația lui.

Învățătorul va scoate un elev cu vreo pată mare pe haină și arătând-o va pronunța: „pata”.

Se va folosi petele de cerneală ale clasei, hârtie pătată de cerneală, grăsime și apă, în felul arătat mai sus.

Fiecare elev va pune mâna pe fiecare pată arătată de învățător și va pronunța: „pata”.

Se va da apoi să scrie câteva rânduri pe placă cu „pata”.

Se va face o dictare a cuvintelor învățate cu intercalarea noului cuvânt. Se va cere elevului să citească ce-a scris și să arate însemnarea celor scrise.

Se va desemna o pată oarecare.

Desemnele reușite se vor afișa pe pereții clasei.

În timpul ocupațiilor elevului putem lua pe elementele mai slabe ale clasei, pentru a-i exercita la emisiunea lui „c”, mut, fiind unul din sunetele ce se emite de unii elevi, cu oarecare greutate.

Predarea cuvântului „pat”. Se revizuește articulația și semnificația fiecărui cuvânt predat.

Se revizuește emisiunea sunetului „t” separat. Se va observa, ca vibrațiunile sonore guturale să nu existe la emiterea lui „t”, fiind de mare importanță în acest cuvânt nou.

La predarea cuvintelor terminate cu o consoană se vede dacă sunetul este EMIS CURAT de elev.

Presupunând că am făcut verificarea și constatările ne mulțumesc, trecem la predarea lui „pat”.

Învățătorul pronunță: „pat” și elevii după el.

Dacă vreunul din elevi, scoate un „a”, cât de ușor, după pronunțarea cuvântului, procedăm imediat la corectarea articulației, punând pe elev să exprime rar „pa-t”, apoi prin repetiție continuă, până când vibrațiunile sonore care-l dau pe „a”, nu se mai repetă de elev.

Controlul acestor vibrațiuni sunt făcute de elev cu mâna lui așezată sub barba învățătorului, iar cellaltă sub a lui.

(Va urma)

ȘTIRI

DIN INDIA: India, împărăția furnicarului de oameni are cel mai mare procent de surdo-muți. Până acum aceștia au stat în întuneric, având numai 3 școli pentru numărul lor covârșitor.

D. Jean Roger, amicul nostru și animator al surdo-muților, desfășoară o prodigioasă activitate, organizând toți surdo-muții din această țară într'o societate. El vrea să înființeze pentru toți școli, totodată și un centru de relațiuni cu societățile de surdo-muți din celelalte țări.

*

JAPONIA: În Japonia, țara cea mai avântată în cultură putem spune că este organizat învățământul surdo-muților din lume. Cei 200 de mii de surdo-muți care îi numără această țară au toți loc în școli.

Astă vară, la sfârșitul lunii Iulie la congresul național ținut la Tokio s'a pus bazele unei organizații cu scop de a dezvolta educația acestora în aer liber. Pentru aceasta s'a și amenajat un câmp de exerciții sportive.

*

FRANȚA: Revista „Auzul” din Franța dă o deosebită atențiune broșurei editată cu ocazia împlinirii unui veac dela nașterea lui Tillot. În recenzia aduce omagiul amintirii acestui mare binefăcător al surdo-muților.

Tillot a fost un mare savant, care s'a născut în 1833 și a trăit până în 1923. El a devenit complet surd, iar în 1907 și-a recăpătat auzul. Acest fenomen i-a dat prilejul să studieze în mod practic viața de surdo-mut și să aducă multe inovații în educația surdo-muților. Lui se datorește metoda reducțiunii auditive, datorită căreia a recăpătat auzul.

*

AMERICA: În Statele Unite, societățile naționale ale surdo-muților au ținut un congres comun, în care au procedat la numirea noului președinte și a unora dintre membri din comitetul central. Odată cu aceasta s'au ținut și ample discuțiuni referitor la situația surdo-muților și înlesnirea traiului lor.

Toate societățile au adus mulțumiri și omagiul lor fostului președinte F. C. Smielan, care s'a retras din această demnitate din cauză de boală. În locul acestuia a fost ales în unanimitate de voturi d. M. W. H. Schaub președinte; vice-președinți: M. M. Harley, D. Drabe, Mareus și L. Keneur, iar ca secretar general d. A. Moore. Exprimând o caldă urare de însănătoșire grabnică amicului T. C. Smielan, urăm noului comitet spor la muncă.

*

BRUXELLES: Ziarul „Jurnalul nostru”, care apare în Bruxelles relatează faptul că în India la numărul covârșitor de surdo-muți care depășește câteva sute de mii de copii, pentru care nu există decât trei școli.

N'ar fi nimerit pentru profesorii noștri șomeri să meargă acolo să facă educație cu aceștia? Te pomenești că le vine vreo trăsnaie în cap conducătorilor noștri să facă și aceasta. Numai atât ar mai avea de făcut. Încolo, totul e la punct.